

அலகு - 3

இரண்டாம் உலகப்போர்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

கீழ்க்காண்பனவற்றோடு அறிமுகமாதல்

- முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய அரசியல், பொருளாதார வளர்ச்சிகளை அறிமுகப்படுத்திக்கொள்ளுதல். அவையே இறுதியில் இரண்டாம் உலகப்போருக்கு இட்டுச்சென்றதை அறிந்துகொள்ளுதல்
- பொதுவாகப் போரின் போக்கைப் புரிந்துகொள்ளுதல். குறிப்பாகப் போரின் திருப்புமுனைகளாய் அமைந்த முக்கிய நிகழ்வுகளை அறிந்துகொள்ளுதல்
- இரண்டாம் உலகப் போரின் விளைவுகளை அறிந்துகொள்ளுதல்
- பேரழிவு (Holocaust) என்பதையும், நாசிச ஜெர்மனியில் யூதர்கள் பெரும் எண்ணிக்கையில் கொல்லப்பட்டதையும் புரிந்துகொள்ளுதல்
- இரண்டாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஒரு புதிய பன்னாட்டு அமைப்பு முறையை உருவாக்குவதற்காக அமைக்கப்பட்ட பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் குறித்த அறிவைப் பெறுதல்

அறிமுகம்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதி இவ்வுலகை நிலைகுலையச் செய்து, பெரும்சேதங்களை ஏற்படுத்திய இரண்டு மாபெரும் போர்களைச் சந்தித்தது. முதல் உலகப்போர் 1914இல் தொடங்கி 1918வரையும் இரண்டாம் உலகப்போர் 1939இல் தொடங்கி 1945வரையும் நடைபெற்றது. உலகம் ஏற்கனவே பல போர்களைச் சந்தித்திருந்தாலும் இவ்விரு போர்கள் மட்டுமே உலகப்போர்கள் எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றன. ஏனெனில் இவ்விரு போர்களிலும் மோதல்கள் நடைபெற்ற பகுதிகள் பரந்துவிரிந்ததாக இருந்தன. மேலும் இப்போர்களினால் உயிரிழந்த ஆயுதம் ஏந்திப் போரிட்டோர், பொதுமக்கள் ஆகியோரின் இறப்பு எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இருந்தது. மேலும் இவ்விரு போர்களும் ஐரோப்பிய, ஆசிய, ஆப்பிரிக்கக் கண்டங்களில் பல முனைகளில் நடைபெற்றன.

இவ்விரு போர்களிலும் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ரஷ்யா, அமெரிக்கா ஆகிய நேச, நட்ட நாடுகளின் கூட்டுப்படைகள் ஜெர்மனியின் தலைமையிலான மைய, அச்ச நாடுகளுக்கு எதிராகப் போரிட்டன.

இரண்டாம் உலகப்போரில் ஜெர்மனியின் நட்ட நாடுகளாக இத்தாலி மற்றும் ஜப்பான் விளங்கின.

3.1 இரண்டாம் உலகப் போருக்கான காரணங்கள், போரின் போக்கு, விளைவுகள்

(அ) காரணங்கள்

முதலாம் உலகப்போர், மாபெரும் போர் என்றும் அனைத்துப் போர்களையும் முடித்துவைக்கும் போர் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டது. பகைநாடுகளில், குறிப்பாக நேச நாடுகள் மீண்டும் ஒரு நீண்ட மோதலுக்கான எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை, இதுவே முதல் உலகப் போருக்குப் பின் இந்நாடுகளின் செயல்பாடுகளை இயக்கும் சக்தியாய்த் திகழ்ந்தது. எழுச்சி பெற்ற ஜெர்மனி மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பு இராணுவ நடவடிக்கைகளும், ஜப்பானின் விரைவான வளர்ச்சியுமே இரண்டாம் உலகப்போருக்கான உடனடி மற்றும் அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.

ஜெர்மனியும், வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையும் 1919

1919 ஜூனில் கையெழுத்தான வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையோடு முதல் உலகப்போர் முடிவுற்றது.

அதன் சரத்துக்களில் மூன்று அம்சங்கள் ஜெர்மனி மக்களிடையே பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. (i) ஜெர்மனி தனது மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு ஆகிய எல்லைகளில் பல பகுதிகளை விட்டுத்தரக் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டது. (ii) ஜெர்மனி ஆயுதக்குறைப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு மிகக் குறைந்த அளவிலான படைகளை மட்டுமே வைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. (iii) போரினால் நேச நாடுகளுக்கு ஏற்பட்ட இராணுவ வீரர்கள் மற்றும் பொதுமக்களின் உயிர் இழப்பிற்காக ஜெர்மனி இழப்பீடு வழங்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

பன்னாட்டுச் சங்கத்தின் தோல்வி

அமெரிக்க அதிபர் உட்ரோ வில்சனின் முயற்சியால் பன்னாட்டுச் சங்கம் உருவானது என்பதை பாடம் 1 ல் பார்த்தோம். இச்சங்கம் நாடுகளிடையே பிரச்சனை ஏற்படும்போது நடுவராக இருந்து பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கும் என்றும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொள்ளும் நாடுகளுக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் எனவும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் அமெரிக்கா இவ்வமைப்பில் உறுப்புநாடாகச் சேரவில்லை. ஏனெனில் போருக்குப்பின்னர் அமெரிக்காவின் பொதுவான மனோநிலை மரபான தனித்திருக்கும் கொள்கைக்கு ஆதரவாக இருந்தது. ஏனைய நேசநாடுகளும் தலையிடுவதற்காக மனநிலையில் உறுதியாக இருந்தன. இதன் விளைவாக பன்னாட்டுச் சங்கம் ஒரு பயனற்ற பன்னாட்டுச் சங்கமாக இருந்தது.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின் ஏற்பட்ட சிக்கலும், ஜெர்மனியும்

மேற்குறிப்பிட்டவாறு வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் முக்கியமான மூன்று சரத்துக்கள், குறிப்பாக போர் இழப்பீடு தொடர்பான சரத்து ஜெர்மனியில் பெரும் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தின. முதல் உலகப்போருக்குப் பின் பத்தாண்டுகளில் பலநாடுகள் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகள் இத்தாலி (முசோலினி), ஜெர்மனி (ஹிட்லர்), ஸ்பெயின் (பிராங்கோ) ஆகிய நாடுகளில் தீவிர வலதுசாரி சர்வாதிகார ஆட்சி எழுச்சி பெறுவதற்கு இட்டுச் சென்றன.

முதல் உலகப்போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி பெருமளவிலான வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் கடுமையான பணவீக்கத்தையும் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. மேலும் அதனுடைய காகிதச் செலாவணி முழுமையாக மதிப்பிழந்தது. சாதாரண மக்கள் ரொட்டி வாங்குவதற்காக வண்டிநிறைய பணத்தை எடுத்துச்செல்வது போன்ற பல படங்கள் 1920களில் வெளியாயின. பல சுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்குப்

பின்னர் ஜெர்மனி வழங்கவேண்டிய போர் இழப்பீட்டுத் தொகை குறைக்கப்பட்டாலும் மேற்சொல்லப்பட்ட துயரங்களுக்கு ஜெர்மனியின் மீது கட்டாயமாகச் சுமத்தப்பட்ட போர் இழப்பீடு காரணம் எனக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

அடால்ப் ஹிட்லரின் எழுச்சி

ஜெர்மனி பெருமளவு அவமானப் படுத்தப்பட்டதாக நிலவிய கருத்தைப் பயன்படுத்தி, தனது வல்லமை மிக்க சொற்பொழிவாற்றும் திறமையாலும் உணர்ச்சிமிக்கப் பேச்சுக்களாலும் ஜெர்மனியை அதன் இராணுவப் புகழ்மிக்க முந்தைய காலத்திற்கு மீண்டும் அழைத்துச் செல்வதாக அடால்ப் ஹிட்லர் மக்களைத் தன்பக்கம் ஈர்த்தார். தேசிய சமதர்மவாதிகள் கட்சியை நிறுவினர். இது நாசிக் கட்சி என்று அழைக்கப்பட்டது. இரண்டு அடிப்படைக் கருத்துகளை அடித்தளமாகக் கொண்டு ஹிட்லர் ஆதரவைத் திரட்டினார். ஒன்று ஜெர்மனியே சுத்தமான ஆரிய 'இனத்தவர்' எனும் இனஉயர்வு மனப்பாங்கு மற்றொன்று மிக ஆழமான யூத வெறுப்பு. 1933இல் ஆட்சிக்கு வந்த அவர் 1945வரை ஜெர்மனியை ஆட்சி செய்தார்.

வெர்செய்ல்ஸ் உடன்படிக்கையின் சரத்துக்களுக்கு நேரெதிராக ஹிட்லர் ஜெர்மனியின் இராணுவத்தையும் ஆயுதங்களையும் அதிகரிக்க துவங்கினார். ஆயுதப் படைகளுக்கான ஆள்சேர்ப்பு, அரசாங்கத்தின் செலவில் நிறுவப்பட்ட, இராணுவத்திற்குத் தேவைப்படும் ஆயுதங்களையும் ஏனைய இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்படுதல் போன்றவற்றால் ஜெர்மனியின் பொருளாதாரம் புத்துயிர் பெற்றதோடு, வேலையில்லாத திண்டாட்டப் பிரச்சனையும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது.

எழுச்சிமிக்க முசோலினியின் எத்தியோப்பியப் படையெடுப்பினால் இத்தாலியுடன் கொண்டிருந்த உறவினை பிரிட்டனும் பிரான்சும் முறித்துக்கொண்ட அதேவேளையில் ஜெர்மனியும் இத்தாலியும் நட்புகொண்டன. ஹிட்லர் படைநீக்கம் செய்யப்பட்ட மண்டலமாகக் கருதப்பட்ட ரைன்லாந்தின்மீது 1936இல் படையெடுத்தார். இத்தாலியும் ஜெர்மனியும் இணைந்து ரோம்-பெர்லின் உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்தின. பின்னர் இதில் ஜப்பான் இணைந்தவுடன் ரோம்-பெர்லின்-டோக்கியோ அச்சு உடன்படிக்கை உருவானது. 1938இல் ஹிட்லர் ஆஸ்திரியா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா ஆகிய நாடுகளைத் தாக்கிக் கைப்பற்றினார். செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் ஒரு பகுதியான சூட்டன்லாந்தில் ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். ஜெர்மன் மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கின்ற பகுதிகள் அனைத்தும் ஒரே நாடாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என ஹிட்லர் உரிமை கோரினார்.

நேசநாடுகளும் தலையிடாக்கொள்கையும்

இதே சமயத்தில் இத்தாலியும் ஜப்பானும் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டன. இத்தாலி 1935இல் எத்தியோபியா மீதும், 1939இல் அல்பேனியா மீதும் படையெடுத்தது. எத்தியோபியப் பேரரசர் ஹெய்லி செலாஸ்ஸி பன்னாட்டுச் சங்கத்திடம் முறையிட்டார். ஆனால் அவருக்கு எவ்வித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. கிழக்குப் பகுதிகளில் ஜப்பான் இராணுவ விரிவாக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது. 1931இல் ஜப்பான் மஞ்சூரியாவின் மீது படையெடுத்தது. 1937இல் சீனாவைத் தாக்கி பெய்ஜிங்கை முற்றுகையிட்டது. இந்நடவடிக்கைகளை எல்லாம் நேசநாடுகளால் கண்டுக்கொள்ளாமல் இருந்தன. பன்னாட்டுச் சங்கத்தால் எவ்வித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ள இயலவில்லை.

இவ்வாறு ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகியவை இராணுவரீதியான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டபோதும் பிரிட்டனும் பிரான்சும் எதிலும் தலையிடாமலேயே இருந்தன. பிரிட்டனின் பொது மனநிலை மற்றுமொரு போரைத் தொடங்குவதற்கு ஆதரவாக இல்லை. பிரிட்டனின் பிரதமர்கள் பால்டுவின், சேம்பர்லின் ஆகியோரும் அதிகாரபூர்வமாக தங்களின் நலன்சாரா பகுதிகளில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளில் தலையிடுவது நியாயமற்றது என நினைத்தனர். அமெரிக்காவோ வெளியுலகை பற்றிச் சற்றேனும் அக்கறை கொள்ளாமல் பொருளாதாரப் பெருமந்தத்தின் பின்னர் தனது பொருளாதாரத்தை மீட்டு எடுப்பதில் மட்டும் கவனத்தைச் செலுத்தியது.

மியூனிச் உடன்படிக்கை

சோவியத் ரஷ்யாவும் மேற்கத்திய நாடுகளும் ஒன்றின்மீது மற்றொன்று அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தன. 1938இல் பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் ஜெர்மனியோடு மியூனிச் உடன்படிக்கையை மேற்கொண்டார். இது செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்து அதன் ஜெர்மன் மொழி பேசும்

மியூனிச் உடன்படிக்கை

பகுதியான சூட்டன்லாந்தை ஜெர்மனி இணைத்துக்கொண்டதை ஏற்றுக்கொள்வதாக அமைந்தது. இருந்தபோதிலும் 1939இல் சோவியத் யூனியன் ஜெர்மனியுடன் ஒருவர்மீது மற்றொருவர் படையெடுப்பதில்லை என ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டது. நேசநாடுகளின் செயலற்ற இத்தன்மையும் படைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதில் அவை காட்டிய தயக்கமும் இரண்டாம் உலகப்போருக்குக் காரணங்களாக அமைந்தன.

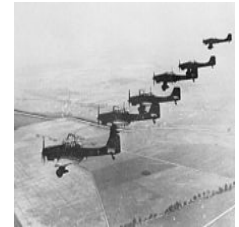
வேறு எந்த ஒரு நாட்டையும் தான் தாக்கப்போவதில்லை என ஹிட்லர் மியூனிச் உடன்படிக்கையில் உறுதியளித்திருந்தாலும் அது உடனடியாக மீறப்பட்டது. 1939இல் ஹிட்லர் செக்கோஸ்லோவாக்கியாவின் மீது படையெடுத்தார். அடுத்து போலந்து தாக்கப்பட்டது. இதுவே ஜெர்மனிக்கு எதிராக பிரிட்டனும் பிரான்சும் போர்ப்பிரகடனம் செய்வதற்கு இடஞ்சென்ற இறுதிநடவடிக்கைகளாக அமைந்தன. பிரிட்டன் பிரதமர் சேம்பர்லின் 1940இல் பதவிலிலகினார். ஹிட்லரைப் பற்றியும் அவருடைய இராணுவ நோக்கங்களைப் பற்றியும் எப்போதும் எச்சரித்து வந்த வின்ஸ்டன் சர்ச்சில் பிரதமரானார்.

(ஆ) இரண்டாம் உலகப்போரின் போக்கு

போரின் தன்மை

இரண்டாம் உலகப்போர் ஐரோப்பா, ஆசியா, பசிபிக் எனும் இருவேறுமுனைகளில் நடைபெற்றது. ஐரோப்பாவில் நேசநாடுகள் ஜெர்மனிக்கும் இத்தாலிக்கும் எதிராகப் போரிட்டன. ஆசிய பசிபிக் பகுதிகளில் நேசநாடுகள் ஜப்பானுக்கு எதிராக போர் செய்தன.

இரண்டாம் உலகப்போர் நவீனப் போராகும். டாங்குகள், போர்க்கப்பல்கள், விமானம் தாங்கிக் கப்பல்கள், நீர்மூழ்கிகள், போர்விமானங்கள், குண்டுவிசும் விமானங்கள், கனரக இராணுவ தளவாடங்களைக் கொண்டு போர்கள் நடத்தப்பட்டன. இவையனைத்தையும் உற்பத்தி செய்வதற்குப் பெருமளவிலான வளங்கள் தேவைப்பட்டன. இராணுவ உபகரணங்களை நவீனப்படுத்துவதற்கு தேவையான கச்சாப்பொருள்கள், உற்பத்தித்திறன், தொழிற்நுட்பம் ஆகியவையும் தேவைப்பட்டன. பின்னர் நினைத்து வருந்தும் அளவிற்கு பெரும் பொருட்செலவை ஏற்படுத்திய, நீண்ட காலப் போராக இப்போர் அமைந்தது.

போரின் தொடக்கம்

பிரிட்டனும் பிரான்சும் 1939 செப்டம்பரில் ஜெர்மனியின் மீது

மின்னல் வேக தாக்குதல் (பிளிட்ஸ்கிரிக்)

போர்ப் பிரகடனம் செய்தன. இத்தாலி 1940 ஜூனில் ஜெர்மனியோடு சேர்ந்தது. 1940 செப்டம்பரில் ஜப்பான் அச்ச நாடுகளுடன் கை கோர்த்தது.

போர் அறிவிப்பு செய்யப்பட்டவுடன் சிறிய அளவிலான செயல்பாடுகளே காணப்பட்டன. பிரிட்டன் ஏற்கெனவே தனது இராணுவ வலிமையை அதிகரிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. இளைஞர்கள் அனைவரும் கட்டாய இராணுவச் சேவைக்கு அழைக்கப்பட்டனர். போரின் தொடக்க ஆண்டுகள் ஜெர்மன் படையினரின் பிரமிக்கவைக்கும் வெற்றியாண்டுகளாகத் திகழ்ந்தன. டென்மார்க், நார்வே பின்னர் பிரான்ஸ் ஆகிய நாடுகளை ஜெர்மானிய ராணுவம் கைப்பற்றியது. 1941இல் ரஷ்யாவின் எல்லை வரையிலான ஐரோப்பாவின் முக்கியநிலப் பகுதிகள் அனைத்தும் அச்ச நாடுகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. திடீரென, மிக வலுவான நாடுகளைத் தாக்கிக் கைப்பற்ற ஜெர்மானியப் படைகள் பிளிட்ஸ்கிரிக் எனும் மின்னல் வேகத்தாக்குதல் (lightning strike, ஜெர்மன் மொழியில் Blitzkrieg) போர்த்தந்திரத்தைக் கடைப்பிடித்தன.

ஐரோப்பிய நாடுகளின் கப்பற்படைகளில் 'தி பிரிட்டிஷ் ராயல் நேவி' என்றழைக்கப்பட்ட பிரிட்டனின் கப்பற்படையே தொடர்ந்து மிக வலுவானதாகத் திகழ்ந்தது. கடல்வழித் தாக்குதல் நடத்தி பிரிட்டனை கைப்பற்றுவது இயலாது என்பதை அது உறுதிப்படுத்தியது. இருந்தபோதிலும் பிரிட்டன் தனது பேரரசின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்தும், அமெரிக்காவிலிருந்தும் கடல்வழியாக இறக்குமதி செய்யப்படும் உணவுப்பண்டங்கள், கச்சாப் பொருள்கள், தொழிற்சாலை உற்பத்திப் பொருள்கள் ஆகியவற்றையே பெரிதும் சார்ந்திருந்தது. இதனைத் தாக்குவதற்காக ஜெர்மனி நீர்மூழ்கிக் கப்பற்படையை அனுப்பிப் பெரும்சேதத்தை ஏற்படுத்தியது. குறிப்பாக அட்லாண்டிக் பெருங்கடலில் பிரிட்டனுக்குத் தேவையானப் பொருள்களை ஏற்றிவரும் பயணியர் கப்பல்களை அவை மூழ்கடித்தன.

முக்கிய நிகழ்வுகள்

டன்கிர்க் - 1940 மே மாதத்தில் சுமார் 3 லட்சம் பிரிட்டன், பிரான்சு நாடுகளின் கூட்டுப்படை வீரர்களுக்கு டன்கிர்க் நகரின் கடற்கரைப் பகுதிக்குப் பின்வாங்கும் கட்டாயம்

பிரிட்டிஷ் ராயல் கப்பற்படை

ஏற்பட்டது. பெருமளவிலான தனது வீரர்களை பிரிட்டன் டன்கிர்க்கில் இழந்திருந்தால் மீண்டும் இது போன்றதொரு படையை அணிதிரட்டுவது பிரிட்டனுக்கு இடர்ப்பாடு மிகுந்ததாக இருந்திருக்கும்.

பிரிட்டன் போர் - 1940 ஜூலையில் பிரிட்டனின் மீது ஜெர்மனி படையெடுக்கும் எனும் அச்சம் ஏற்பட்டது. நீண்ட நெடிய ஆகாய விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்களின் மூலம் தனது திட்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரிட்டனை வற்புறுத்த ஹிட்லர் விரும்பினார். ஜெர்மனியின் விமானப்படைகள் குறிப்பிட்ட இலக்குகளை, மிகக் குறிப்பாகத் துறைமுகங்கள், விமானத்தளங்கள், தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றைத் தாக்கத் தொடங்கின. 1940 செப்டம்பரில் லண்டன் நகரம் இரக்கமற்ற குண்டுவிச்சுக்கு இலக்கானது. இந்நடவடிக்கை மின்னல் (Blitz) என்றழைக்கப்பட்டது. 1940 அக்டோபரில் லண்டன் மற்றும் ஏனைய தொழில் நகரங்களின் மீது இரவு நேரத்தில் குண்டு வீச்சுத் தாக்குதல் தொடங்கிற்று. ஆனால் இது தோல்வியில் முடிந்தது. ஜெர்மனியின் போர் விமானங்கள் சற்று தொலைவில் வரும்போதே அவற்றைக் கண்டறியும் திறன்பெற்ற, புதிதாகக் கண்டறியப்பட்ட, மிக ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்த கண்டறி கருவியெனும் ரேடாரைப் பயன்படுத்தி பிரிட்டனின் ராயல் ஏர்போர்ஸ் போர்விமானங்கள் (சிமூஞ்சிகள், சூறாவளிகள் எனப் பெயரிடப்பட்டவை) ஜெர்மனியின் குண்டுவிச்சு விமானங்களைத் தாக்கிப் பேரிழப்பை விளைவித்தன. விமானத் தாக்குதல்கள் 1940 அக்டோபர் மாதத்தோடு நின்று போனது. விமானப்போரில் ஏற்பட்ட இத்தோல்வியால் பிரிட்டனின் மீது படையெடுக்கும் திட்டத்தை ஜெர்மனி கைவிட்டது.

சூறாவளிகள் (Hurricanes)

சிமூஞ்சிகள் (Spitfires)

இராயல் விமானப் படை இராயல் விமானப் படை

கடன் குத்தகைத் திட்டம் (1941-1945)

அமெரிக்கக் குடியரசுத்தலைவர் ரூஸ்வெல்ட், தனிமைப்பட்டிருத்தல் கொள்கையிலிருந்து மாற வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தார். ஆனால் ஐரோப்பியப் போர்களில் நேரடியாகத் தலையிடுவது சாத்தியமில்லாமல் இருந்தது. எனவே 1941 மார்ச்சில் கடன் குத்தகைத் திட்டத்தைத் (Lend lease) தொடங்கினார். அதன்படி கடன் எனும்

பெயரில் ஆயுதம், உணவுப் பண்டம், இராணுவத் தளவாடம், ஏனைய பொருள்கள் பிரிட்டனுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும். அவை பயன்படுத்திய பின்னர் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டுவிடும். இத்திட்டம் மிகப்பெருமளவிற்கு பிரிட்டனின் வளங்களைப் பெருக்கியது. 1941-1945 இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட உதவியின் மதிப்பு 46.5 பில்லியன் டாலராகும்.

ரஷ்யப் படையெடுப்பு (1941-1942)

1941 ஜூனில் ஜெர்மனி படைகள் ரஷ்யாவின் மீது படையெடுத்தன. ஜெர்மனி மக்களைக் குடியேற்றுவதற்குத் தேவையான முக்கிய நிலப் பகுதிகளைப் பெறுதல், கம்யூனிச ஆட்சியை ஒழிப்பது ரஷ்யாவின் இயற்கை வளங்களைக் குறிப்பாக எண்ணெய் வளங்களைக் கைப்பற்றுவது போன்ற நீண்டகால நோக்கங்களுடன் இப்படையெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஜெர்மன் படைகளின் தாக்குதல் தந்திரமான "மின்னல் வேகத் தாக்குதல்" தொடக்கத்தில் வெற்றிகளை நல்கியது. மிக விரைவில் ரஷ்யாவிற்குள் 1000 மைல்கள் வரை ஜெர்மனி படைகள் ஊடுருவின. பின்னர் ஜெர்மன் படைகள் மாஸ்கோவை நோக்கி முன்னேறின. ஆனால் இறுதியில் சோவியத் படைகளின் வலுவான எதிர்ப்பு, ரஷ்யாவின் கடுமையான குளிர் ஆகிய காரணங்களால் ஜெர்மனி படை தோல்வியுற்றது.

ஸ்டாலின்கிரேடு போர் (1942 ஜூலை 17 முதல் 1943 பிப்ரவரி 2 வரை)

1942 ஆகஸ்டில் ஜெர்மானியர் ஸ்டாலின்கிரேடு நகரைத் தாக்கினர். வோல்கா நதிக்கரையில், 30 மைல் (50 கி.மீ) பரப்பளவில் அமைந்திருந்த ஸ்டாலின்கிரேடு ஆயுதங்களையும் டிராக்டர்களையும் உற்பத்தி செய்யும் முக்கியத் தொழில் நகரமாகும். அந்நகரைக் கைப்பற்றிவிட்டால் தெற்கு ரஷ்யாவுடனான சோவியத்தின் போக்குவரத்துத் தொடர்புகள் துண்டிக்கப்பட்டுவிடும். மேலும் காகஸஸ் பகுதிகளிலுள்ள எண்ணெய் வயல்களைச் சென்றடைவதற்கு ஜெர்மன் படைகளுக்கு ஸ்டாலின்கிரேடு வசதியாக இருக்கும். மேலும் சோவியத்தின் தலைவர் ஸ்டாலினின் பெயரைத்தாங்கிய இந்நகரைக் கைப்பற்றுதல் ஹிட்லரின் தனிப்பட்ட வெற்றியாகவும் அவரது பிரச்சாரத்திற்குக் கிடைத்த வெற்றியாகவும் கருதப்படும். ஜெர்மனியின் போர்த் திட்டமில் வல்லுநர்கள் 'ஃபால் புளூ' (Operation Blue) எனும் திட்டத்தின்படி இந்நகரைக் கைப்பற்றிவிடலாம் என நம்பினர். 1942 ஜூன் 28இல் ஜெர்மனி படைகள் குறிப்பிடத் தகுந்த வெற்றிகளோடு போர் நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கின.

ஜெர்மன் படைகள் கைப்பற்றிய பகுதிகளில் வாழ்ந்த ரஷ்ய மக்கள் மோசமான பணியிட, வாழ்க்கைச் சூழல்களால் மட்டுமே

துன்பங்களை அனுபவிக்கவில்லை. அவர்கள் ஜெர்மன் படைகளாலும் மிகவும் மோசமாகவும் நடத்தப்பட்டனர். போரின்போது 15 மில்லியன் பொதுமக்கள் உயிரிழந்தனர். 10 மில்லியன் படை வீரர்களும் பலியாயினர். மொத்தத்தில் ரஷ்யாவின் மக்கள்தொகையில் பத்தில் ஒரு பகுதியினர் மரணத்தைத் தழுவினர். இருந்த போதிலும் ரஷ்ய மக்கள், ஸ்டாலினுக்கு எதிராகப் புரட்சி ஏற்படும் என்ற ஹிட்லரின் நம்பிக்கைக்கு நேர்மாறாக சோவியத் அரசுக்கு ஆதரவாக இருந்தனர்.

எல் அலாமெய்ன் போர் (1942)

போரின் தொடக்க ஆண்டுகளில் ஜெனரல் ரோம்மெல் தலைமையிலான ஜெர்மன் படைகள் வட ஆப்பிரிக்காவை விரைந்து கைப்பற்றுவதில் வியத்தகு வெற்றிகளைப் பெற்றன. எகிப்து மட்டுமே இங்கிலாந்தின் கைவசமிருந்தது. ஜெனரல் மாண்ட்கோமரியின் தலைமையிலான நேசநாட்டுப் படைகள் எதிர்த்தாக்குதல் நடத்தி வட ஆப்பிரிக்காவில் எல் அலாமெய்ன் என்ற இடத்தில் ஜெர்மனி, இத்தாலியப் படைகளைத் தோற்கடித்தன. பாலைவனத்தின் வழியாகத் துரத்தப்பட்ட ஜெர்மனி படைகள் வட ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டன. இதனால் இத்தாலியின் மீது படையெடுப்பதற்கு வசதியான தளம் நேச நாடுகளுக்குக் கிடைத்தது.

இத்தாலி சரணடைதல் (1943)

இத்தாலியில் முசோலினியின் சர்வாதிகார ஆட்சி தூக்கியெறியப்பட்டது. புதிய இத்தாலி அரசு 1943இல் நேச நாடுகளிடம் சரணடைந்தது. இருந்தபோதிலும் ஜெர்மனி வடக்கே ஒரு பொம்மை அரசை நிறுவி அதில் முசோலினியை அமரவைத்தது. 1945 ஏப்ரலில், முசோலினி இத்தாலியக் கிளர்ச்சியாளர்களால் கொல்லப்பட்டார்.

ஹிட்லரின் முடிவு

ஜெனரல் ஐசனோவரின் தலைமையிலான நேசநாட்டுப் படைகள் பிரான்ஸ் நாட்டின் நார்மண்டியின் மீது படையெடுத்தன. ஜெர்மானியப் படைகள் மெதுவாகப் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன. ஆனால் ஜெர்மனி படைகள் தொடர்ந்து எதிர்த்துப் போரிட்டதால் போர் ஓராண்டுக்கும் மேலாக நீடித்து இறுதியில் 1945 மே மாதத்தில் முடிவுற்றது. ஹிட்லர் 1945 ஏப்ரலில் தற்கொலை செய்துகொண்டார்.

1944 இலிருந்து ரஷ்யப் படைகள் கிழக்குப் பகுதியில் ஜெர்மனியைத் தாக்கி கிழக்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பகுதியையும், போலந்தையும் கைப்பற்றியது. 1945இல் பெர்லின் நகரின் சில பகுதிகளையும் ரஷ்யப்படைகள் கைப்பற்றின. இதனால் போருக்குப் பின்னர் ஜெர்மனி இருபிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

ஆசியா- பசிபிக் பகுதிகளில் நடைபெற்ற போர்

ஹிட்லரைப் போலவே ஜப்பானும் பேரரசுக் கனவில் இருந்தது. 1931இல் ஜப்பானியப் படைகள் மஞ்சூரியா மீது படையெடுத்தன. சீனா இதுகுறித்து பன்னாட்டுச் சங்கத்தில் முறையிட்டது. இந்த ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கை பிரிட்டன் அல்லது அமெரிக்காவின் கவனத்தை ஈர்க்கவில்லை. 1937இல் ஜப்பான் சீனாவின் மீது படையெடுத்து அதன் பாரம்பரியமிக்கத் தலைநகரான பெய்ஜிங் நகரை (பீகிங்) முற்றுகையிட்டது. ஷாங்காயைச் சுற்றியிருந்தப் பகுதிகளும் அப்பகுதியின் தலைநகரான நான்சிங் (நான்கிங்) நகரமும் அவ்வாண்டின் இறுதியில் கைப்பற்றப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து வரலாறு காணாத மனித படுகொலையை ஜப்பான் நான்கிங்கில் அரங்கேற்றியது. விளையாட்டு போல் பொதுமக்கள் மொத்தமாகக் கொல்லப்பட்டனர். பெண்கள், குழந்தைகள் முதல் வயது முதிர்ந்தோர் வரை பல்வேறு சித்தரவதைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். குவாங்கூவும் (கேன்டன்) சீனாவின் வேறுபல பகுதிகளும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. சியாங்-கே-ஷேக்கின் தலைமையிலான சீனப்படைகள் மேற்கேயிருந்த மலைப் பகுதிகளுக்குப் பின்வாங்கி அங்கிருந்தபடியே ஜப்பானியருக்கு எதிரானப் போரைத் தொடர்ந்தனர்.

முத்துத் துறைமுகம் (Pearl Harbour) (1941)

1941 டிசம்பரில் ஹவாயிலுள்ள அமெரிக்கக் கப்பற்படைத் தளமான முத்துத் துறைமுகத்தின் மீது ஜப்பானிய விமானப்படைகள் முன்னறிவிப்பின்றி பெரும்தாக்குதலைத் தொடுத்தன. அமெரிக்காவின் பசிபிக் கப்பற்படையை முடக்கிவிட்டால் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் மீது படையெடுக்கும்போது எதிர்ப்பேதும் இருக்காது என ஜப்பான் நினைத்ததே இதற்குக் காரணமாகும். இத்தாக்குதலில் பல போர்க்கப்பல்களும் போர்விமானங்களும் அழிக்கப்பட்டன. அமெரிக்க வீரர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். இதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா ஜப்பான் மீது போர்ப் பிரகடனம் செய்தது. சீனாவும் பிரிட்டனும்

முத்துத் துறைமுகம் தாக்கப்படுதல்

அமெரிக்காவுடன் இணைந்தன. இதனால் ஆசிய பசிபிக் போரும் ஐரோப்பியப் போரும் ஒன்றிணைந்து ஒரு பொதுக் காரணத்திற்கான போராக மாறியது. மிக முக்கியமாக இத்தாக்குதல் பெருமளவிலான வளங்களைக் கொண்டிருந்த அமெரிக்க நாட்டை நேசநாடுகளின் அணியில் இப்போரில் பங்கேற்க வைத்தது.

தென்கிழக்கு ஆசியாவில் ஜப்பானின் ஆக்கிரமிப்புகள்

தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் அனைத்திலும் தனது பேரரசை விரிவாக்கவேண்டுமென்ற தனது திட்டத்தில் ஜப்பான் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றிகளைப் பெற்றது. குவாம், பிலிப்பைன்ஸ், ஹாங்காங், சிங்கப்பூர், மலேயா, டச்சு கிழக்கிந்தியா (இந்தோனேசியா), பர்மா ஆகிய அனைத்தும் ஜப்பானிடம் வீழ்ந்தன.

மிட்வே போரும் க்வால்கெனால் போரும் (1942)

மிட்வே போரில் அமெரிக்கக் கப்பற்படை ஜப்பானின் கப்பற்படையைத் தோற்கடித்தது. இது போரின் போக்கை நேசநாடுகளுக்குச் சாதகமாக மாற்றியது. சாலமோன் தீவுகளிலுள்ள க்வால்கெனால் போரில் காலாட்டபடையும் கப்பற்படையும் இணைந்து தாக்குதலை மேற்கொண்டன. இப்போர் பல மாதங்கள் நீடித்தது. இவ்விரு போர்களுமே ஜப்பானுக்குப் படுதோல்விகளாய் அமைந்தன.

இதன் பின்னர் அமெரிக்கப் படைகள் பிலிப்பைன்னை மீட்டது. படிப்படியாக ஜப்பானியர் தாங்கள் கைப்பற்றிய பகுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். 1944இல் இந்தியாவின் வடகிழக்குப் பகுதி மீது படையெடுக்க முயன்ற ஜப்பானியரை இந்தியப் படைகளும் ஆங்கிலேயப் படைகளும் இணைந்து எதிர்கொண்டு பின்னுக்குத் தள்ளினர். பின்னர் சீனப் படைகளோடு சேர்ந்து ஜப்பானியரை பர்மாவை விட்டு வெளியேற்றினர். மலேயாவையும் சிங்கப்பூரையும் விடுவித்தனர்.

ஹிரோஷிமா, நாகசாகி (ஆகஸ்ட் 1945)

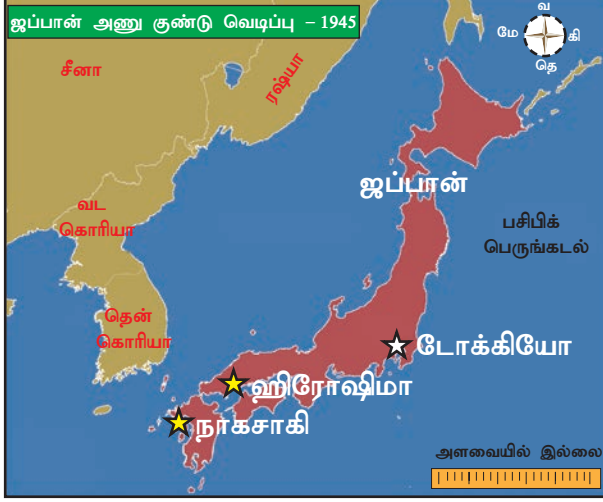
இதனிடையே நவீன அறிவியல் வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி ரகசியத் திட்டத்தின் மூலம் அமெரிக்கா அணுகுண்டுகளைத் தயாரித்திருந்தது. வழக்கமான வெடிமருந்து குண்டைக் காட்டிலும் பெருமளவிலான சக்தி கொண்டனவாக இக்குண்டுகள் விளங்கின. ஜப்பானியப் படைத்தளபதிகள் சரணடைய மறுத்தபோது அமெரிக்கா ஜப்பானின் ஹிரோஷிமா நகரமீது ஒரு

க்வால்கெனால் போர்

அணுகுண்டை வீசியது. இதன் பின்னரும் ஜப்பானியர் சரணடைய மறுத்ததால் மற்றொரு அணுகுண்டு நாகசாகியின் மீது வீசப்பட்டது. இறுதியாக ஜப்பான் ஆகஸ்ட் 15, 1945இல் தங்களது சரணடைதலை அறிவித்தபின், செப்டம்பர் 2, 1945இல் முறையாகக் கையெழுத்திட்டதும் இரண்டாம் உலகப்போர் ஓர் முடிவுக்கு வந்தது.

(இ) போரின் விளைவுகள்

உலகம் இரு அணிகளாகப் பிரிதல்: இரண்டாவது உலகப்போர் உலகில் அடிப்படையானதும் முக்கியமானதுமான பலமாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. வல்லரசுகள் தலைமையிலான அணிகளைக் கொண்ட உலகம் இரு துருவங்களானது. ஒரு அணிகம்யூனிச எதிர்ப்புக் கருத்துக்களைக் கொண்ட அமெரிக்காவால் தலைமையேற்கப்பட்டது. மற்றொரு அணிக்கு சோவியத் யூனியன் தலைமை தாங்கியது. கம்யூனிச நாடுகள், கம்யூனிசமல்லாத நாடுகள் என ஐரோப்பா இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டது.

அணு ஆயுதப் பரவல்: அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் சோவியத் யூனியனும் அணுஆயுதங்களை அதிகரிக்கும் போட்டியில் இறங்கி, ஆயுதங்களைப் பெருக்கிக் குவித்தன. பல நாடுகளில் இராணுவத்திற்கான செலவினங்கள் உச்சத்தை எட்டின.

பன்னாட்டு முகமைகள்: பல பன்னாட்டு முகமைகள் குறிப்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை, உலகவங்கி, பன்னாட்டு நிதியம் (International Monetary Fund) போன்ற அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன.

காலனி நீக்கச் செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் காலனியாதிக்கச் சக்திகள் தங்களது காலனிகளுக்கு விடுதலை வழங்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்குள்ளாயினர். அதில் இந்தியா முதலாவதாய் சுதந்திரம் பெற்றது.

3.2 பேரழிவும் பின்விளைவும்

ஹிட்லர் ஆட்சிப்பொறுப்பேற்ற பின்னர் யூதர்கள் பலவழிகளில் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களுக்கான சமூகஉரிமைகள் மறுக்கப்பட்டன. அவர்களின் சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. அவர்கள் 'கெட்டோக்கள்' எனப்படும் ஒதுக்குபுறமான பகுதிகளில் வாழ வற்புறுத்தப்பட்டனர். இவற்றைத் தொடர்ந்து நாசிகள் யூதர்களை முற்றிலுமாகக் கொன்று குவிப்பதற்காக 'இறுதித் தீர்வு' எனும் கருத்தை முன்வைத்தனர்.

இரண்டாவது உலகப் போரின் போது ஜெர்மானியர்களால் ஆறு மில்லியன் யூத மக்கள் கொல்லப்பட்ட இனஅழிப்பை விளக்குவதற்கு பேரழிவுப்படுகொலை (Holocaust) என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஹிட்லர் மற்றும் நாசிகளுடைய அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலின் முக்கிய அம்சங்களின் ஒன்று யூதர்களை அழிப்பதாகும். ஜெர்மனியில் சாதாரணமாகவும் சொல்லப்போனால் ஐரோப்பா முழுவதும் ஏற்கனவே நிலவிவந்த யூத எதிர்ப்பு உணர்வுகளை ஹிட்லர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். யூதர்கள் ஐரோப்பா முழுவதிலும் சிதறிக்கிடந்தனர். அவர்களில் பலர் வணிகத்துறையிலும் கலைகளிலும் தொழிந்துறைகளிலும் புகழ்பெற்று விளங்கினர். வட்டித்தொழில் யூதர்களிடையே முக்கிய வணிக நடவடிக்கையாக இருந்தது. இது அவர்களுக்கு எதிரான வெறுப்பை மேலும் வலுவடையச் செய்தது. வேட்க்ஸ்பியரின் வெனிஸ் நகர வணிகர் (Merchant of Venice) எனும் நாடகம் மக்களிடையே யூதர்களின் மீதிருந்த வெறுப்பையும் அவநம்பிக்கையையும் படம் பிடித்துக் காட்டியது.

மனிதஉரிமைப் பிரகடனம்

இத்தகையப் பேரழிவு நடைபெற்றபின், ஐக்கிய நாடுகள் சபை தன்னுடைய மனிதஉரிமை சாசனத்தில் இனம், பால், மொழி, மதம் ஆகிய வேறுபாடுகளின்றி அடிப்படைச் சுதந்திரமும் மனித உரிமைகளும் உலகளாவிய முறையில் கடைபிடிக்கப்படுவதை ஊக்குவிக்கப்போவதாக உறுதிமொழி மேற்கொண்டது. உலகளாவிய முறையில் மனித உரிமைகளைக் காப்பதற்காக ஐக்கிய நாடுகள் சபை மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் விளைவாக மனித உரிமைகள் ஆணையம் உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பால் உருவாக்கப்பட்ட குழு ஒன்றுக்கு மறைந்த குடியரசுத் தலைவர் பிராங்கிளின் ரூஸ்வெல்ட்டின் மனைவியார் எலினார் ரூஸ்வெல்ட் தலைமை வகித்தார். ஆணையக் குழுவில் உறுப்பினர்களாக

சார்லஸ் மாலிக் (லெபனான்), P.C.சாங் (தேசியவாத சீனா), ஜான் ஹம்ப்ரி (கனடா), ரெனே காசின் (பிரான்ஸ்) ஆகியோர் இருந்தனர். மனித உரிமைகளின் உலகளாவிய பிரகடனம் 30 கட்டுரைகளில் அடிப்படை மனித உரிமைகளை முன் வைக்கிறது. 1948 டிசம்பர் 10இல் ஐ.நா.சபை இந்த வரலாற்று சாசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டது. இந்த நாள் (டிசம்பர் 10) உலகம் முழுவதும் மனித உரிமைகள் தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது. இப்பிரகடனத்தைப் பின்பற்றி 1948இல் தொடங்கி சுமார் 90 நாடுகளின் அரசியல் அமைப்புகளில் மனித உரிமைகள் தொடர்பான சரத்துக்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ளதாக நியூயார்க்கிலுள்ள 'பிராங்கினின் எலினார் ரூஸ்வெல்ட்' நிறுவனம் கூறுகிறது.

இஸ்ரேல் நாட்டின் பிறப்பு

மேற்சொல்லப்பட்ட பேரழிவின் முக்கிய விளைவு யூத இன மக்களுக்கென இஸ்ரேல் எனும் நாடு உருவாக்கப்பட்டதாகும். வரலாற்று ரீதியாக, ரோமர்கள் காலத்திலிருந்து இதுவே இவர்களின் தாயகமாகும்.

3.3 புதிய பன்னாட்டு ஒழுங்கமைவு

1941இல் சுதந்திரமான அனைத்து உலக நாடுகளிடையே நிரந்தரமான அமைதியைப் பேணத் தேவைப்படும் பன்னாட்டு ஒத்துழைப்பு குறித்து அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் பிரிட்டனும் தீவிர கவனம் செலுத்தத் தொடங்கின. பன்னாட்டுப் பொருளாதாரம், நிதி ஆகியவற்றின் நிலைத்த தன்மையும் முக்கிய நோக்கங்களாக இருந்தன. இப்பொது நோக்கங்களுக்கு, உலகத்தின் பல்வேறு நாடுகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் இணைந்து செயல்படும் பன்னாட்டு அமைப்பு தேவைப்பட்டது. இம்முயற்சியின் இறுதியாக ஐக்கிய நாடுகள் சபை, உலக வங்கி, பன்னாட்டு நிதி அமைப்பு போன்றவையும் அனைத்து நாடுகள், சமூகங்கள் ஆகியவற்றின் முக்கிய அடிப்படை அம்சங்கள் குறித்து நடவடிக்கை மேற்கொள்ள, அவற்றின் துணை அமைப்புகளும் நிறுவப்பட்டன.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை

ஐக்கிய நாடுகள் சபை நிறுவப்படுவதற்கான முதல் முயற்சியை அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளும் பிரிட்டனும் 1941இல் அட்லாண்டிக் சாசனத்தின் வழியே வெளியிட்டன. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரகடனம் 1942இல் புத்தாண்டு தினத்தன்று, அச்ச நாடுகளுக்கு எதிராக (ஜெர்மனி,

ஐ.நா. இலச்சினை

இத்தாலி, ஜப்பான்) போர் செய்துவந்த 26 நாடுகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சாசனத்தில் 1945ஆம் ஆண்டு, ஜூன் 26ஆம் நாள் 51 நாடுகள் கையெழுத்திட்டன. இந்தியா அப்போது சுதந்திர நாடாக இல்லையென்பதால் சாசனத்தில் கையெழுத்திடவில்லை. தற்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபை 193 உறுப்பு நாடுகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒவ்வொரு நாடும் சிறியதோ அல்லது பெரியதோ, ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் சமமான வாக்குகளை பெற்றுள்ளது.

"ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மக்களாகிய நாங்கள் எதிர்கால சந்ததியினரை போரின் துயரங்களிலிருந்து காப்போம் என உறுதி கூறுகிறோம். அது நம்முடைய வாழ்நாளில் இருமுறை மனிதகுலத்திற்குச் சொல்லமுடியாத துயரங்களைக் கொண்டுவந்துள்ளது. மேலும் அடிப்படை மனித உரிமைகள், மனிதப்பண்புகளைப் பெற்றுள்ள தனிநபர்களின் கண்ணியம், மதிப்பு, ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும், சிறிய நாட்டிற்கும் பெரிய நாட்டிற்கும் சம உரிமை ஆகியவற்றின் மீதான நம்பிக்கையை மீண்டும் உறுதி செய்வோம்".... – ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முடிவரையிலிருந்து

பொதுச்சபையும் பாதுகாப்பு அவையும்

ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஏறத்தாழ ஏனைய அரசுகளைப் போலவே, அரசுக்குரிய சட்டமியற்றதல், நிர்வகித்தல், நீதித்துறை போன்றவற்றிற்கு நிகரான அமைப்புகளோடு செயல்படுகிறது. பொதுச்சபை எனும் அமைப்பில் ஒவ்வொரு நாடும் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தப்படுகின்றன.

ஐ.நா. தலைமையகம் நியூயார்க்

ஆண்டுக்கொருமுறை கூடும் இவ்வமைப்பில் நாடுகளின் நலன்சார்ந்த அம்சங்களுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கான காரணங்களுக்கும் விவாதிக்கப்படுகின்றன. பாதுகாப்பு சபையானது பதினைந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், பிரிட்டன், பிரான்ஸ், ரஷ்யா, சீனா ஆகிய நாடுகள் இச்சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்களாவர். ஏனைய பத்து உறுப்பினர்கள் சுழற்சி முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இவ்விரு சபைகளுமே ஒரு சட்டமன்றத்தைப் போலச் செயல்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நிரந்தர உறுப்பினருக்கும் மறுப்பாணை அதிகாரம் (Veto power) உண்டு. எடுக்கும் எந்த முடிவையும் இதன் மூலம் தடுத்துவிடலாம். இவ்வதிகாரம் வல்லரசுகளால் குறிப்பாக அமெரிக்காவாலும் ரஷ்யாவாலும் முக்கிய முடிவுகளைத்

தடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மிக முக்கியமான அம்சங்களும் முரண்பாடுகளும் பாதுகாப்பு சபையில் விவாதிக்கப்படுகின்றன.

நிர்வாக அமைப்பு

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயல்பாட்டு அங்கமாகத் திகழ்வது செயலகம் ஆகும். இதன் பொதுச் செயலாளர் பொதுச்சபையில், பாதுகாப்புச்சபையின் பரிந்துரையின்படி தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். பொதுச் செயலாளர் தனது காபினெட் உறுப்பினர்கள், ஏனைய அதிகாரிகள் ஆகியோரின் துணையோடு ஐக்கிய நாடுகள் சபையை நடத்துகிறார். பன்னாட்டு நீதிமன்றம் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நீதி நிர்வாகக் கிளையாகும். இது நெதர்லாந்திலுள்ள தி ஹேக்கில் அமைந்துள்ளது. பொருளாதார மற்றும் சமூக மன்றம் (Economic and Social Council-ECOSOC) ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஐந்தாவது அங்கமாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை மேற்கொள்ளும் அனைத்துப் பொருளாதாரச் சமூகப் பணிகளை ஒருங்கிணைப்பது இவ்வமைப்பின் பணியாகும். உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வட்டாரங்களின் வளர்ச்சிக்காக (ஆசியா பசிபிக், மேற்கு ஆசியா, ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, லத்தீன் அமெரிக்கா) பல வட்டார பொருளாதார ஆணையங்கள் செயல்படுகின்றன. அவைப் பொருளாதார மற்றும் சமூக மன்றத்தின் (ECOSOC) துணையமைப்புகளாகும். மிக வெற்றிகரமாகச் செயல்படும் இவற்றுக்கு பொருளாதார வல்லுநரான குன்னார் மிர்தால் போன்றோர் தலைமை ஏற்றிருக்கின்றனர்.

ஐ.நா.வின் இதர முக்கியத் துணைஅமைப்புகள்

ஐ.நா.வின் துணை அமைப்புகள் உலகில் மிகவும் அக்கறை செலுத்தப்படவேண்டிய துறைகளான உணவு, சுகாதாரம், கல்வி, பண்பாடு ஆகியக் களங்களில் செயல்படுகின்றன. அவை உணவு மற்றும் வேளாண்மை அமைப்பு (Food and Agricultural Organisation - FAO), உலக சுகாதார நிறுவனம் (World Health Organisation - WHO), ஐ.நா. கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்பு (UN Educational Scientific and Cultural Organisation - UNESCO) என்பனவாகும். இவை தவிர்த்து வேறுசில சிறப்பு நிறுவனங்கள் உறுப்புநாடுகளின் நிதிஉதவியுடன் செயல்படுகின்றன. அவற்றில் நன்கு அறியப்பட்ட இரண்டு அமைப்புகளில் முதலாவது ஐ.நா. குழந்தைகள் நிதி நிறுவனம் (United Nations Children's Fund-UNICEF). இது உலகம் முழுவதிலும் குழந்தைகளின் உடல் ஆரோக்கியத்தையும் ஏனைய நலன்களையும் முன்னெடுக்கப் பணிசெய்கிறது. மற்றொன்று ஐ.நா.வளர்ச்சி திட்டம் (United Nations Development Plan -UNDP). இது வளர்ச்சித் திட்டங்களில் கவனம் செலுத்துகிறது.

ஐ.நா.வின் செயல்பாடுகள்

கடந்த பல பத்தாண்டுகளில் உலகம் எதிர்கொண்ட, மாறிவரும் பிரச்சனைகளுக்கு ஏற்றவாறு ஐக்கிய நாடுகள் சபை தனது செயல்பாடுகளை விரிவாக்கம் செய்துள்ளது. 1960களில் காலனியாதிக்க நீக்கம் முக்கியப் பிரச்சனையாகும். மனித உரிமைகள், அகதிகள் பிரச்சனை, பருவகாலமாற்றம், பாலினச் சமத்துவம் ஆகியன தற்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயல்பாட்டு வளையத்தினுள் உள்ளன. மிகச்சிறப்பாகக் கட்டாயம் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது ஐ.நா.வின் அமைதிப்படை. உலகம் முழுவதிலும் மோதல்கள் அரங்கேறியப் பல்வேறு பகுதிகளில் அப்படை பணி செய்துள்ளது. அதன் முக்கியப் பகுதியாக உள்ள இந்திய இராணுவம் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் பணியமர்த்தப்பட்டுள்ளது.

உலக வங்கி

"பிரெட்டன் உட்ஸ் இரட்டையர்கள்" எனக் குறிக்கப்படும் உலக வங்கி, பன்னாட்டு நிதி அமைப்பு ஆகிய இரண்டும் 1944இல் நடைபெற்ற பிரெட்டன் உட்ஸ் மாநாட்டிற்குப் பின் 1945இல் நிறுவப்பட்டன. இவ்விரு நிறுவனங்களும் அமெரிக்காவில் வாஷிங்டன் நகரில் அமைந்துள்ளன. இரண்டுமே சம எண்ணிக்கையிலான உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளன. ஏனெனில் ஒரு நாடு பன்னாட்டு நிதிஅமைப்பில் உறுப்பினர் ஆகாமல் உலகவங்கியில் உறுப்பினராக முடியாது.

பிரெட்டன் உட்ஸ் மாநாடு

உலக வங்கியின் இரு முக்கிய அங்கங்கள் புனரமைப்பு மற்றும் வளர்ச்சிக்கானப் பன்னாட்டு வங்கி (International Bank for Reconstruction and Development - IBRD), மற்றொன்று பன்னாட்டு வளர்ச்சி முகமை (International Development Agency - IDA) ஆகும். இவையிரண்டுமே உலகவங்கி என்ற பெயரிலேயே குறிப்பிடப்படுகிறது. தொடக்க ஆண்டுகளில் IBRDயின் பணியானது போரினால் சீர்குலைந்துபோன ஐரோப்பிய நாடுகளில் புனரமைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்ட மார்ஷல் திட்டத்திற்கு நிதி வழங்குவதாய் அமைந்தது. பின்னர் இதன் செயல்பாடுகள் ஏழை நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சியை

மேம்படுத்துவது, பல்வேறு நாடுகளின் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு கடன் வழங்குவது என விரிவடைந்தது. மேலும் பன்னாட்டு வளர்ச்சி முகமை வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குத் தேவைப்படும் நிதியை அரசுகளுக்குக் கடனாக வழங்கியது. மிகக் குறைந்த வட்டிக்கு 50 ஆண்டு கால அளவிற்கு வழங்கப்பட்ட இக்கடன்கள் "மென் கடன்கள்" (Soft Loans) என்றழைக்கப்பட்டன. பன்னாட்டு நிதி வாரியம் (International Finance Corporation-IFC) எனும் மற்றொரு அமைப்பு வளரும் நாடுகளிலுள்ள தனியார் நிறுவனங்களுடன் செயல்படுகிறது.

அண்மைக்காலங்களில் இவ்வங்கி ஆயிரமாண்டு வளர்ச்சி இலக்குகளை அடையும் சாதனைக்கான ஊக்குவிப்பை வழங்கிவருகிறது. மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்துதல், கல்லாமையை இல்லாமலாக்குவது, பெண்களை வலிமையுள்ளவர்களாக ஆக்குதல், தாய் சேய் நல மேம்பாடு, சூழலியல் மேம்பாடு, எய்ட்ஸ் ஒழிப்பு ஆகியவையே இதன் வளர்ச்சி இலக்குகளாகும்.

பன்னாட்டு நிதியமைப்பு (International Monetary Fund – IMF)

பன்னாட்டு நிதியமைப்பானது அடிப்படையில் ஹேரி டேக்ஸ்டர் ஓயிட், ஜான் மேனார்டு கெய்ன்ஸ் எனும் புகழ்பெற்றப் பொருளாதார நிபுணர்களின் மூளையில் உதித்த குழந்தையாகும். இவ்வமைப்பு 1945இல் 29 உறுப்புநாடுகளைக் கொண்டு முறையாக தொடங்கப்பெற்றது. தற்போது 189 நாடுகள் உறுப்புநாடுகளாக உள்ளன. இதனுடைய அடிப்படை நோக்கம் உலகம் முழுவதிலும் நிதி மற்றும் வளர்ச்சியின் நிலைத்த தன்மையை உறுதிப்படுத்துவதாகும். இதனுடைய முக்கிய நிகழ்ச்சிநிரல் பன்னாட்டளவில் நிதி சார்ந்த ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவது, பன்னாட்டு வணிகத்தையும் நாணயச் செலாவணியையும் உறுதியாக வைத்திருத்தல் ஆகியவையாகும். இவ்வமைப்பு பணம் செலுத்துவதில் சமநிலைப் பிரச்சனைகளை (ஏனெனில் இந்நாடுகளால் தங்கள் இறக்குமதிகளுக்கு பணம் செலுத்த முடிவதில்லை) சந்திக்கும் நாடுகளுக்குக் கடன் வழங்கும். ஆனால் கடன் வாங்கும் நாடுகள் மீது இவ்வமைப்பு வரவு செலவுத்திட்டங்களைச் சுருக்குதல், செலவுகளைச்

பன்னாட்டு நிதியமைப்பின் (IMF) நோக்கங்கள்: உலக அளவில் நிதி சார்ந்த ஒத்துழைப்பைப் பேணுவது, நிதி நிலையை உறுதியானதாக வைத்திருத்தல், பன்னாட்டு வணிகத்திற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது, வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்குவது, நீடித்தப் பொருளாதார வளர்ச்சி, உலகம் முழுவதிலும் வறுமையை ஒழிப்பது என்பனவாகும்.

சுருக்குதல் போன்ற கடுமையான நிபந்தனைகளைச் சுமத்துகிறது. இந்நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் வளரும் நாடுகளால் விரும்பப்படுவதில்லை. ஏனெனில் மக்களுக்கு மானியம் வழங்கும் பல்வேறு திட்டங்களைக் கைவிட வேண்டிய சூழல் உருவாகிறது.

3.4 போருக்குப்பின் ஐரோப்பாவில் மக்கள் நல அரசுகள்

மக்கள் நலஅரசு (Welfare State) எனும் சொற்றொடர், அரசாங்கமே மக்களின் சமூகப் பொருளாதார நலன்களுக்குப் பொறுப்பு என்ற கோட்பாட்டைக் குறிப்பதாகும். இவ்வாறு மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவது, சட்டம் ஒழுங்கைப் பராமரிப்பது என்பதோடு இல்லாமல் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பை மேலும் விரிவுபடுத்துவதாகும்.

1942இல் பிரிட்டன் பொதுவாக பெவரிட்ஜ் அறிக்கை (Beveridge Report) என்றழைக்கப்பட்ட அறிக்கையை வெளியிட்டது. அவ்வறிக்கையில், பொது நலனுக்குப் பெருந்தடைகளாக உள்ள வறுமை, நோய் ஆகியவற்றை வெற்றிகொள்ள, பொதுமக்களுக்கு அதிக வருமானத்தை அளிப்பது, உடல் நலப்பாதுகாப்பு, கல்வி, வீட்டுவசதி, வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றை வழங்கும் பல திட்டங்கள் தொகுப்பாக இடம் பெற்றிருந்தன.

போருக்குப் பின்னர் பிரிட்டனில் தொழிலாளர் கட்சி ஆட்சியமைத்தது. "தொட்டிலிலிருந்து கல்லறை வரை" மக்களைக் கவனித்துக்கொள்ளும் திட்டங்களை மேற்கொள்ளப்போவதாக அவ்வரசு உறுதியளித்தது. மக்களுக்கு விரிவான அளவில் தேசிய நலச் சேவையின் மூலம் இலவச மருத்துவ வசதி, முதியோர்க்கு ஓய்வூதியம், வேலையற்றோர்க்கு உதவித்தொகை போன்ற நிதியுதவிகள் குழந்தை நல சேவைகள், குடும்பநலச்சேவைகள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்காகப் பல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. அனைவருக்குமான இலவசப் பள்ளிக் கல்வி என்பதற்கு மேலாக இவையனைத்தும் அளிக்கப்பட்டன.

இத்திட்டங்களின் பலன்கள் முதியோர் ஓய்வூதியம், வேலையற்றோர்க்கான உதவித்தொகை ஆகியவற்றைப் பொறுத்த அளவில் பணப் பரிமாற்றத்தின் மூலமாகவும் ஏனைய நலன்கள், இலவசச் சேவைகள் மூலமாகவும் மக்களைச் சென்றடைந்தன. இவற்றிற்கு மேலாக இந்நாடுகளில் பொருளாதார ஏற்றதாழ்வுகளை குறைப்பதற்காக முற்போக்கு வரிவிதித்தலின் மூலம் அதிகமாக வருமானம் ஈட்டுவோர் மீது அதிகவரி விதிக்கப்பட்டது.

பாடச்சுருக்கம்

- இரண்டாம் உலகப்போர் 1939 முதல் 1945 வரை நடைபெற்றது. ஐரோப்பா, ஆப்பிரிக்கா, ஆசியா பசிபிக் என ஏறத்தாழ உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் இப்போர் நடைபெற்றது. தொடக்கத்தில் பிரிட்டன், பிரான்சு, பின்னர் சோவியத் யூனியன், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் ஆகியோரைக் கொண்ட நேசநாடுகள் அணி அச்ச நாடுகளான ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் போரிட்டன.
- தொடக்கத்தில் ஐரோப்பாவில் ஜெர்மனியும் கிழக்குப்பகுதிகளில் ஜப்பானும் பல வெற்றிகளைப் பெற்றன. இருந்தபோதிலும் அமெரிக்கா தனது மாபெரும் வளங்களுடன் நேசநாடுகள் அணியில் சேர்ந்த பின்னர் ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகிய இரு நாடுகளும் பல நீண்ட சண்டைக்குப் பின்னர் தோற்கடிக்கப்பட்டன.
- போருக்குப் பிந்தைய உலகம், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள், ஐக்கிய சோவியத் சோசலிஸ்ட் குடியரசுகள் என்றழைக்கப்பட்ட இரு வல்லரசுகளின் எழுச்சியைக் கண்ணுற்றது. இரு நாடுகளும் ஆயுதப்பெருக்கக் குறிப்பாக, அணு ஆயுதப் பெருக்கப் போட்டிகளில் ஈடுபட்டன.

A-7 கலைச்சொற்கள்

பேரழிவு	Devastation / havoc	total destruction
போர் நாட்டம்	Belligerent	one eager to fight / aggressive
மீண்டெழுகிற	Resurgent	rising again
இழப்பீடுகள்	Reparations	compensation exacted from a defeated nation by the victors
போர்த்தளவாடங்கள்	Armaments	weapons
கட்டாய இராணுவ சேவைக்கு அழைக்கப்பட்ட	Conscripted	compulsory military service
வதைத்துக் கொல்லுதல்	Slaughter	kill a large number of people indiscriminately
பல்கிப் பெருகுதல்	Proliferation	a rapid increase
குடிசைத்தொகுதி	Ghettos	slums
மறுப்பாணை / எதிர்வாக்கு	Veto	a vote that blocks a decision / negative vote
வரம்பு / எல்லை	Ambit	range
மீளாத்துயரம்	Scourge	eternal suffering
கடுமையான	Stringent	tough

பயிற்சி

I சரியான விடையைத் தேர்வு செய்யவும்

1. ஜப்பான் சரணடைவதாக எப்போது முறைப்படி கையெழுத்திட்டது?
அ) செப்டம்பர் 2, 1945 ஆ) அக்டோபர் 2, 1945
இ) ஆகஸ்டு 15, 1945 ஈ) அக்டோபர் 12, 1945
2. பன்னாட்டுச் சங்கம் உருவாக்கப்படுவதில் முன்முயற்சி எடுத்தவர் யார்?
அ) ரூஸ்வெல்ட் ஆ) சேம்பர்லின்
இ) உட்ரோ வில்சன் ஈ) பால்ரூவின்

3. ஜப்பானியக் கப்பற்படை அமெரிக்க கப்பற்படையால் எங்கே தோற்கடிக்கப்பட்டது?
அ) க்வால்கெனால் போர்
ஆ) மிட்வே போர்
இ) லெனின்கிரேடு போர்
ஈ) எல் அலாமெய்ன்போர்
4. அமெரிக்கா தனது முதல் அணுகுண்டை எங்கே வீசியது?
அ) கவாசாகி ஆ) இன்னோசிமா
இ) ஹிரோஷிமா ஈ) நாகசாகி
5. ஹிட்லர் எவரை மிகவும் கொடுமைப் படுத்தினார்?
அ) ரஷ்யர்கள் ஆ) அரேபியர்கள்
இ) துருக்கியர்கள் ஈ) யூதர்கள்

6. ஜெர்மனியோடு மியூனிச் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்ட பிரிட்டன் பிரதமர் யார்?
அ) சேம்பர்லின் ஆ) வின்ஸ்டன் சர்ச்சில்
இ) லாயிட் ஜார்ஜ் ஈ) ஸ்டேன்லி பால்டுவின்
7. எப்போது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பட்டய சாசனம் கையெழுத்தானது?
அ) ஜூன் 26, 1942 ஆ) ஜூன் 26, 1945
இ) ஜனவரி 1, 1942 ஈ) ஜனவரி 1, 1945

II கோடிட்ட இடங்களை நிரப்புக

1. இராணுவ நீக்கம் செய்யப்பட்ட _____ பகுதியை ஹிட்லர் தாக்கினார்.
2. இத்தாலி, ஜெர்மனி, ஜப்பான் ஆகியவற்றிக்கிடையேயான ஒப்பந்தம் _____ என அழைக்கப்பட்டது.
3. _____ கடன் குத்தகைத் திட்டத்தைத் தொடக்கி வைத்தார்.
4. 1940இல் ராஜினாமா செய்த பிரிட்டன் பிரதமர் _____ ஆவார்.
5. _____ என்பது தொலைவிலிருந்தே எதிரிகளின் போர் விமானங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஒரு கருவி.

III பொருத்துக

1. பிளிட்ஸ்கிரிக் - ரூஸ்வெல்ட்
2. ராயல் கப்பற்படை - ஸ்டாலின் கிரேடு
3. கடன் குத்தகை - சாலமோன் தீவு
4. வோல்கா - பிரிட்டன்
5. க்வாடல்கெனால - மின்னல் வேகத்தாக்குதல்

IV சரியான கூற்றைத் தேர்வு செய்யவும்

1. கூற்று: குடியரசுத்தலைவர் ரூஸ்வெல்ட் அமெரிக்கா தனது தனித்திருக்கும் கொள்கையை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். காரணம்: அவர் 1941இல் கடன் குத்தகைத் திட்டத்தை தொடங்கினார்.
அ) கூற்றும் காரணமும் சரி.
ஆ) கூற்று சரி ஆனால் காரணம் தவறு.
இ) காரணம் கூற்று ஆகிய இரண்டுமே தவறானவை.
ஈ) காரணம் சரி ஆனால் அது கூற்றுடன் பொருந்தவில்லை.

V சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்

1. முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய உலகத்தின் மூன்று முக்கிய சர்வாதிகாரிகள் யாவர்?
2. ஹிட்லர் ஜெர்மனி மக்களின் ஆதரவை எவ்வாறு பெற்றார்?
3. முத்துத் துறைமுக நிகழ்வை விவரி.
4. பெவரிட்ஜ் அறிக்கை குறித்து நீ அறிந்தது என்ன?
5. பிரெட்டன் உட்ஸ் இரட்டையர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிடுக.
6. பன்னாட்டு நிதியமைப்பின் (IMF) நோக்கங்கள் யாவை?

VI விரிவான விடையளிக்கவும்

1. இரண்டாம் உலகப்போரின் விளைவுகளை ஆய்வு செய்க
2. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அமைப்பு, செயல்பாடுகளை ஆய்வு செய்க.

VII மாணவர்களின் செயல்பாடுகள்

1. உலக வரைபடத்தில் அச்ச நாடுகள், நேசநாடுகள், இரண்டாம் உலகப்போரின் முக்கிய போர்க்களங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கவும்.

VIII வரைபடப் பணி

உலக வரைபடத்தில் கீழ்க்கண்டவற்றைக் குறிக்கவும்

1. அச்ச நாடுகள்
2. நேச நாடுகள்
3. ஹிரோஷிமா, நாகசாகி, ஹவாய் தீவு, மாஸ்கோ, சான் பிரான்சிஸ்கோ

மேற்கோள் நூல்கள்

1. R.D. Cornwell, *World History in the Twentieth Century*, London: Longman, 1972.
2. C.V. Narasimhan, *The United Nations - An Inside View*, New Delhi: Vikas, 1988.
3. *Encyclopaedia Britannica*, vol. 23 (1962 edition).

இணையச் செயல்பாடு

இரண்டாம் உலகப்போர்

செயல்முறை

- கீழ்க்காணும் உரலி / விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தி இச்செயல்பாட்டிற்கான இணையப் பக்கத்திற்குச் செல்லவும்.
- திரையில் தோன்றும் வரைபடத்தில் 'Enter' பொத்தானைச் சொடுக்கவும்.
- கீழே உள்ள நேரத்திலிருந்து உதாரணமாக (Ex.1939) தேர்ந்தெடுக்கவும், பின்பு இரண்டாம் உலகப்போரில் நடந்த நிகழ்வுகளினைப் பற்றி விளக்கமாக தெரிந்துகொள்ள திரையில் தோன்றும் வரைபடத்தில் எதேனும் ஒரு இடத்தினை தேர்ந்தெடுக்கவும்.

உரலி: https://www.abmc.gov/sites/default/files/interactive/interactive_files/WW2/

